

Els Reials Decrets del senyor Rajoy ensenyen les prioritats del govern d'Espanya: Armes si, Serveis de salut no.

El govern d'Espanya s'ha acostumat ja a prendre importants mesures polítiques i econòmiques sense necessitat de debat al Parlament, empobrint encara més la precària democràcia en què vivim. Des de començament d'any portem ja 26 Reials Decrets, comentarem aquí dos significatius, uns decrets que indiquen les prioritats polítiques: l'últim, el 26/2012 de 7 de setembre sobre pagament d'obligacions corresponents a programes especials d'armament per entregues ja realitzades, per un import de 1.782.770.890 euros (compra d'avió EF-2000: 1.171.000, carro c. Leopard: 242 milions, Vaixell BAM: 187 milions, 2 helicòpters gairebé 100 milions, i obusos i míssils diversos per la resta). Aquesta despesa es finançarà, segons el Decret, amb deute públic i es justifica segons el Ministeri de Defensa com a requisit indispensable per reforçar la imatge d'Espanya com a soci fiable en els consorcis internacionals i permet plantejar a les indústries acords globals amb plans de viabilitat industrial de futur.

Davant d'aquest Decret, els que estem preocupats pel desmantellament de l'Estat de Benestar (amb pèrdua de drets socials adquirits) recordem el Reial Decret 16/2012 de 20 d'abril sobre mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, títol que és un eufemisme, perquè el Decret, que considerem anticonstitucional perquè modifica (per la via de la urgència i la coartada de la crisi) diverses lleis fonamentals (la Llei general de Sanitat del 86 i a Catalunya: la Llei d'Ordenació Sanitària Catalana, l'Estatut de Catalunya i la Llei de Salut Pública) el que fa és acabar amb el Sistema Nacional de Salut, universal, finançat pels impostos, etc. que teníem passant a un sistema de Seguretat Social (com el del franquisme) d'assegurats (els que paguen o han pagat a la seguretat social) i els beneficiaris (adscrius a la "cartilla" de l'assegurat, parella i fills menors) deixant per decret sense cobertura sanitària a 600.000 ciutadans només a Catalunya (160.000 d'ells persones estrangeres).

A més, aquest *Decretazo* Sanitari, fa re-pagar més als ciutadans i ciutadanes (jubilats inclosos), per les prestacions de fàrmacs, protèsiques i altres. Estableix retallades en l'oferta de serveis ("cartera de serveis") encara per concretar. És a dir, acaba amb el Sistema Sanitari Universal per a tots i totes, aprima el Sistema Públic (en benefici del privat per als que s'ho pugui pagar), fa perdre qualitat, discrimina i penalitza fonamentalment als malalts crònics i les persones econòmicament més desafavorides . I tot això amb l'excusa coartada de la manca de recursos econòmics (un decret els dona i un altre els treu).

No seria millor, per reforçar la imatge d'Espanya, presumir d'un bon Sistema Nacional de Salut, com va fer Londres en la recent cerimònia d'obertura dels Jocs Olímpics, durant la qual va dedicar elogis a una gran institució nacional anglesa: el seu Servei Nacional de Salut (NHS).

Salut o míssils, aquesta és la qüestió.

Josep Artigas, Santi Marimón, Olga Fernández i Josep Martí (membres del Grup de Polítiques de Salut del **Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris (CAPS)**)

www.caps.cat caps@pangea.org 13 de setembre de 2012